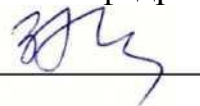

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені Володимира ГНАТЮКА**

**Кафедра історії України, археології
та спеціальних галузей історичних наук**

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Завідувач кафедри

Іван ЗУЛЯК

«28» серпня 2025 року

**РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
ІСТОРИЧНЕ МУЗЕЄЗНАВСТВО**

Рівень вищої освіти: другий (магістерський)

Галузь знань: В Культура, мистецтво та гуманітарні науки

Спеціальність: В9 ІСТОРІЯ ТА АРХЕОЛОГІЯ

Освітня програма: ІСТОРІЯ ТА АРХЕОЛОГІЯ

2025–2026 навчальний рік

Робоча програма «Історичне музеєзнавство» для здобувачів другого рівня вищої освіти програми «Історія та археологія».

Розробник: доктор історичних наук, професор Андрій КЛІШ

Робоча програма затверджена на засіданні кафедри історії України, археології та спеціальних галузей історичних наук. Протокол № 1 від «28» серпня 2025 року.

Завідувач кафедри історії України,
археології та спеціальних галузей
історичних наук,

доктор історичних наук, професор

Іван ЗУЛЯК

1. Опис навчальної дисципліни

1	Освітня програма	Історія та археологія
2	Спеціальність	В9 ІСТОРІЯ ТА АРХЕОЛОГІЯ
3	Галузь знань	В Культура, мистецтво та гуманітарні науки
4	Рівень вищої освіти	другий рівень вищої освіти
5	Форма навчання	денна
6	Статус дисципліни	обов'язкова
7	Мова навчання	українська
8	Курс	1
9	Семестр	1
10	Обсяг дисципліни в кредитах	3
11	Загальна кількість годин	90
12	Кількість змістових модулів	2
13	Аудиторні заняття (год.)	30
14	Лекції (год.)	10
15	Семінарські заняття (год.)	20
16	Самостійна робота (год.)	60
17	Вид ІНДЗ	музейно-дослідницький / експозиційний проєкт
18	Форма підсумкового контролю	екзамен

Частка годин аудиторних занять становить: для денної форми навчання – 33,3 %. Заочна форма навчання за освітньою програмою не передбачається.

2. Мета навчальної дисципліни

Метою вивчення навчальної дисципліни є формування у здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти системи теоретичних знань, методологічних підходів і практичних навичок, необхідних для наукового опрацювання музейних предметів і колекцій, критичного аналізу музейних експозицій та використання музейної спадщини у професійній діяльності історика.

Дисципліна розглядає музей не лише як установу зберігання культурних цінностей, а як історичну, науково-дослідну, освітню та комунікативну інституцію, що здійснює відбір, документування, збереження, інтерпретацію і репрезентацію минулого.

Особлива увага приділяється музейному предмету як специфічному історичному джерелу, музейній колекції як джерельному комплексу, експозиції як формі історичного наративу, музею як простору історичної пам'яті та сучасним цифровим практикам документування й презентації культурної спадщини.

Практична спрямованість дисципліни полягає у формуванні здатності магістранта застосовувати музесознавчий інструментарій у власному історичному дослідженні, здійснювати атрибуцію та джерелознавчий аналіз музейних

предметів, критично оцінювати музейні наративи й розробляти музейно-дослідницькі та експозиційні проєкти.

3. Компетентності та результати навчання

Вивчення дисципліни передбачає формування у здобувачів таких компетентностей:

Загальні компетентності (ЗК):

ЗК07. Здатність оцінювати та забезпечувати якість виконуваних робіт.

Спеціальні (фахові, предметні) компетентності (СК):

СК06. Здатність здійснювати експертний аналіз в предметній області.

Вивчення навчальної дисципліни забезпечує досягнення здобувачами освіти таких програмних результатів навчання (ПРН):

ПРН06. Здійснювати експертизу пам'яток історії, археології та культури з метою їх охорони та можливого подальшого використання.

ПРН8. Розширювати актуалізовану джерельну базу за рахунок введення до наукового обігу архівних джерел, опрацювання фондів музеїв, участі у наукових й археологічних експедиціях тощо.

4. Передумови для вивчення навчальної дисципліни

Навчальна дисципліна вивчається в першому семестрі першого курсу, тому не спирається на раніше опановані обов'язкові компоненти освітньої програми. Її основою є знання, уміння й навички, здобуті на першому (бакалаврському) рівні вищої освіти: знання з історії України та всесвітньої історії, археології, історичного джерелознавства й спеціальних історичних дисциплін, а також базові навички роботи з комп'ютером і цифровими ресурсами. Особливе значення мають знання з історичного джерелознавства, оскільки музейний предмет у курсі розглядається як специфічне історичне джерело, що потребує атрибуції, критики, контекстуалізації та інтерпретації.

Формування ключових компетентностей дисципліни тісно пов'язане з обов'язковими компонентами освітньої програми, що вивчаються паралельно (в тому самому семестрі):

«**Методика наукових досліджень**» (ОК 1): формує вміння планувати науковий пошук, формулювати гіпотези, обирати методи й структурувати науковий текст із дотриманням принципів академічної доброчесності, що необхідно для виконання музейно-дослідницького проєкту;

«**Філософія науки**» (ОК 2): надає понятійний апарат для осмислення розвитку наукового знання та парадигм, що допомагає критично оцінювати музейні наративи й політику пам'яті;

«**Теорія та методологія історичних досліджень**» (ОК 9): закладає методологічні засади роботи з історичним джерелом (класифікація, критика), а також знання про Memory Studies та деколонізацію, необхідні для аналізу музейної експозиції як історичного наративу;

«Новітні методики археологічних досліджень» (ОК 7): ознайомлює з інструментальними й природничо-науковими методами вивчення матеріальних пам'яток, зокрема датуванням і матеріалознавчим аналізом, що використовуються під час атрибуції предметів;

«Архівні інформаційні ресурси» (ОК 14): забезпечує знання про облік, систематизацію й науково-довідковий апарат документальних зібрань, електронні описи, оцифрування та метадані, що узгоджується з обліком і каталогізацією музейних предметів і фондів.

Дисципліни «Цифрові технології в освіті і науці: тренінг-курс» (ОК 3) та «Історія української історичної думки» (ОК 11) вивчаються в другому семестрі, тобто після цієї дисципліни: перша поглиблює практичні навички роботи з цифровими інструментами й базами даних, друга розширює уявлення про історичну пам'ять і деколонізацію. Знання з дисципліни використовуються під час вивчення «Культурної антропології» (ОК 10), проходження практик (ОК 15, ОК 16) та підготовки кваліфікаційної роботи (А 1).

5. Програма навчальної дисципліни

5.1. Зміст навчальної дисципліни

Модуль 1. Теоретико-методологічні засади історичного музеєзнавства

Тема 1. Історичне музеєзнавство: предмет, структура та функції

Музеєзнавство як наукова дисципліна. Предмет, об'єкт і структура музеєзнавства. Історичне музеєзнавство та його місце в системі історичних наук. Поняття «музей», «музейний предмет», «музейна колекція», «музейний фонд», «експозиція», «виставка», «музейна комунікація». Основні функції музею: документування, збереження, дослідження, освіта, комунікація та соціальна взаємодія.

Тема 2. Генеза та розвиток музейної справи

Передумови виникнення музейних зібрань. Античні колекції, середньовічні скарбниці, церковні та монастирські зібрання. Кабінети рідкісностей і колекціонування ранньомодерної доби. Формування публічного музею у XVIII–XIX ст. Національні музеї та формування модерних ідентичностей. Становлення музейної справи в Україні та Галичині.

Тема 3. Музейний предмет як історичне джерело

Поняття музейного предмета та предмета музейного значення. Інформативні властивості музейного предмета. Атрибуція: авторство, час, місце походження, матеріал, техніка, функціональне призначення. Провенанс. Автентичність і проблема фальсифікацій. Науковий опис і каталогізація.

Тема 4. Музейні фонди та колекції у науковому дослідженні

Принципи комплектування музейних фондів. Основний і науково-допоміжний фонд. Облік музейних предметів. Інвентарна документація. Наукова систематизація та каталогізація. Музейна колекція як комплекс історичних джерел. Проблема репрезентативності колекцій та «мовчання» музейних фондів.

Тема 5. Музейна експозиція як історичний наратив

Експозиція як форма інтерпретації минулого. Наукова концепція експозиції. Принципи відбору та систематизації музейних предметів. Предмет, текст, візуальний образ і простір. Музейний наратив. Героїзація, замовчування, стереотипізація та деконструкція історичних наративів.

Модуль 2. Сучасні практики історичного музею

Тема 6. Музей і історична пам'ять

Музей як простір пам'яті. Історична та колективна пам'ять. Музейні практики меморіалізації. Музеї війни, тоталітаризму, Голокосту, Голодомору, політичних репресій. Музей і політика пам'яті. Деколонізація музейного простору.

Тема 7. Музейна комунікація та публічна історія

Музей як комунікативна система. Музейна аудиторія. Інтерпретація історичної інформації. Музейна педагогіка. Публічна історія. Інтерактивні та освітні музейні практики. Музей і локальна громада. Інклюзивність.

Тема 8. Цифрове музеєзнавство

Цифровізація музейних фондів. Електронні каталоги та цифрові колекції. Віртуальні музеї та онлайн-виставки. 3D-документування. Відкриті дані. Соціальні мережі. Штучний інтелект у музейній діяльності: можливості, ризики та етичні проблеми.

Тема 9. Музей у системі збереження історико-культурної спадщини

Музей, пам'ятка та культурна спадщина. Охорона музейних предметів. Музейні колекції в умовах криз, воєн та надзвичайних ситуацій. Захист, евакуація та цифрове документування колекцій. Реституція культурних цінностей.

Тема 10. Практикум: музейно-дослідницький та експозиційний проєкт

Формулювання теми, мети, завдань і цільової аудиторії. Формування концепції виставки. Відбір музейних предметів. Побудова експозиційного наративу. Підготовка етикеток, анотацій, кураторських текстів і цифрового контенту. Презентація та захист проєкту.

5.2. Структура навчальної дисципліни

Назви змістових модулів і тем	Усього	Лекції	Семінарські	Самостійна робота
Змістовий модуль 1	45	6	10	29
Тема 1	9	2	2	5
Тема 2	8	2	2	4
Тема 3	10	2	2	6
Тема 4	8	—	2	6
Тема 5	10	—	2	8
Змістовий модуль 2	45	4	10	31
Тема 6	8	2	2	4
Тема 7	8	—	2	6
Тема 8	9	2	2	5

Тема 9	8	–	2	6
Тема 10	12	–	2	10
Всього годин	90	10	20	60

5.3. Теми лекцій

№	Назва теми	Кількість годин
1	Тема 1. Історичне музеєзнавство: предмет, структура та функції	2
2	Тема 2. Генеза та розвиток музейної справи	2
3	Тема 3. Музейний предмет як історичне джерело	2
4	Тема 6. Музей і історична пам'ять	2
5	Тема 8. Цифрове музеєзнавство	2
	Разом	10

5.4. Теми семінарських занять

№	Назва теми	К-сть год.
1	Музей як історичне джерело та інституція пам'яті: понятійний апарат історичного музеєзнавства	2
2	Генеза музейної справи: від колекції до публічного музею	2
3	Музейний предмет як історичне джерело: атрибуція та джерелознавча критика	2
4	Музейна колекція як джерельний комплекс: принципи комплектування та проблеми репрезентативності (Тема 4)	2
5	Музейна експозиція як історичний наратив: аналіз конкретного кейсу	2
6	Музей і історична пам'ять: політика репрезентації минулого	2
7	Музейна комунікація, публічна історія та робота з аудиторіями (Тема 7)	2
8	Цифрове музеєзнавство: електронні колекції, 3D та віртуальні музеї (Тема 8)	2
9	Музей і збереження культурної спадщини в умовах війни та криз	2
10	Практикум: презентація музейно-дослідницьких та експозиційних проєктів	2
	Разом	20

5.5. Самостійна робота

№	Назва теми	Кількість годин
1	Опрацювання основних понять і категорій історичного музеєзнавства. Підготовка термінологічного словника.	5
2	Аналіз історії становлення одного з історичних музеїв. Підготовка аналітичної довідки.	4

3	Вибір музейного предмета та підготовка його атрибутивної і джерелознавчої характеристики.	6
4	Аналіз структури та принципів формування музейної колекції.	6
5	Аналіз музейної експозиції як історичного наративу.	8
6	Опрацювання праць із memory studies та аналіз музейних практик меморіалізації.	4
7	Аналіз сучасних форм музейної комунікації та музейної педагогіки.	6
8	Дослідження цифрової музейної колекції або віртуальної експозиції.	5
9	Аналіз проблем збереження музейних колекцій в умовах війни та криз.	6
10	Підготовка музейно-дослідницького / експозиційного проєкту.	10
	Всього годин	60

5.6. Орієнтовна тематика індивідуальних завдань

1. Музей як історична та соціокультурна інституція.
2. Музейний предмет як специфічне історичне джерело.
3. Атрибуція музейного предмета: методика та проблеми.
4. Провенанс як інструмент музейного та історичного дослідження.
5. Музейна колекція як комплекс історичних джерел.
6. Проблема репрезентативності музейних колекцій.
7. Музейна експозиція як форма історичного наративу.
8. Музей та формування історичної пам'яті.
9. Музеї та політика пам'яті в сучасній Україні.
10. Музейна репрезентація тоталітарного минулого.
11. Музейна репрезентація російсько-української війни.
12. Деколонізація музейних експозицій в Україні.
13. Музей і локальна історія.
14. Музейна комунікація та публічна історія.
15. Цифровізація музейних фондів.
16. Віртуальний музей як форма репрезентації культурної спадщини.
17. 3D-технології у музейній діяльності.
18. Штучний інтелект у сучасному музеї: можливості та ризики.
19. Евакуація та збереження музейних колекцій в умовах війни.
20. Музейно-дослідницький проєкт за темою магістерського дослідження.
21. Концепція історичної виставки за обраною тематикою.

6. Форми та методи навчання

В ході вивчення навчальної дисципліни «Історичне музеєзнавство» заплановано використання комплексу сучасних форм та методів навчання, що відповідають студентоцентрованому, практико- та проблемно-орієнтованому підходам із елементами самоосвіти.

Форми навчання: традиційні, проблемні та інтерактивні лекції, семінари й семінари-дискусії, практикуми з аналізу музейних предметів, колекцій та експозицій, робота з музейною документацією і цифровими колекціями, індивідуальні навчально-дослідні завдання, музейно-дослідницькі та експозиційні проєкти, презентації, консультації, очне та дистанційне навчання із застосуванням електронних освітніх платформ.

Методи навчання: теоретичне пояснення, наукова розповідь, евристична бесіда, керована дискусія, демонстрація, ілюстрація, мультимедійні презентації, аналіз музейного предмета, джерелознавча критика, порівняльний та типологічний аналіз, case study, проблемно-пошуковий і дослідницький методи, метод проєктів, дебати, круглий стіл, робота в малих групах, інформаційно-комунікаційні технології та цифрові музейні ресурси.

Сприяння формуванню м'яких навичок (Soft Skills): проєктне та дослідницьке навчання розвиває критичне мислення, комунікацію, командну роботу та креативність; case study формує вміння приймати рішення; дискусії та презентації розвивають наукову аргументацію; цифрові інструменти розвивають інформаційну грамотність і навички візуалізації результатів.

7. Засоби оцінювання та методи демонстрування результатів навчання

усна відповідь / участь у дискусії на семінарському занятті – демонструє засвоєння теоретичного матеріалу та вміння аргументувати позицію;

аналіз музейного предмета – демонструє здатність здійснювати атрибуцію, джерелознавчу характеристику та визначати інформаційний потенціал предмета;

аналіз музейної колекції – демонструє здатність визначати принципи комплектування, репрезентативність і дослідницький потенціал колекції;

експозиційний аналіз – демонструє здатність критично оцінювати музейну експозицію як історичний наратив;

практична робота з цифровою музейною колекцією – демонструє вміння використовувати цифрові ресурси;

презентація / ІНДЗ – демонструє здатність самостійно опрацьовувати літературу та джерела;

музейно-дослідницький / експозиційний проєкт – демонструє здатність застосовувати теоретичні знання для розроблення прикладного музейного продукту;

усний екзамен – перевіряє цілісне розуміння теоретичних і практичних засад історичного музеєзнавства.

8. Форми контролю

У процесі вивчення дисципліни використовуються такі форми контролю: поточний контроль, проміжний (модульний) контроль, підсумковий (семестровий) контроль.

Поточний контроль здійснюється на семінарських заняттях у формі оцінювання усних відповідей, участі в дискусіях, аналізу музейних предметів,

колекцій та експозицій, виконання практичних завдань і перевірки самостійної роботи.

Модульний контроль застосовується двічі: після завершення змістового модуля 1 (Теми 1–5) та змістового модуля 2 (Теми 6–10).

Підсумковий контроль проводиться у формі екзамену та передбачає перевірку розуміння теоретичних засад і здатності застосовувати їх до конкретних музейних матеріалів.

9. Критерії та порядок оцінювання результатів навчання

Кожне семінарське заняття оцінюється в діапазоні 0–3 бали: 3 бали – вільне володіння матеріалом, самостійний аналіз і безпомилкове виконання завдання; 2 бали – основний матеріал засвоєно, є незначні неточності; 1 бал – фрагментарне володіння матеріалом і часткове виконання завдання; 0 балів – матеріал не засвоєно або завдання не виконано.

Завдання самостійної роботи перевіряються під час відповідних семінарських занять і враховуються у поточному оцінюванні.

ІНДЗ (10 балів): обґрунтованість теми та джерельної бази – 2 бали; повнота і критичність аналізу – 3; самостійність висновків – 3; академічне оформлення та презентація – 2.

Підсумковий контроль (20 балів) – усний екзамен запитаннями, що охоплюють ключові теми двох змістових модулів.

Поточне оцінювання за кожним змістовим модулем становить 15 балів (5 семінарських занять × 3 бали); разом за 10 семінарів – 30 балів. Модульний контроль (по 20 балів за кожен змістовий модуль) – 40 балів. Разом: 30 + 40 + ІНДЗ 10 + екзамен 20 = 100 балів.

Вид оцінювання	Максимум
Поточне оцінювання: ЗМ 1	15
Поточне оцінювання: ЗМ 2	15
Модульний контроль 1 (Теми 1–5)	20
Модульний контроль 2 (Теми 6–10)	20
ІНДЗ / музейно-дослідницький проект	10
Підсумковий екзамен	20
Разом	100

Шкала оцінювання: національна та ECTS

100-бальна	ECTS	Національна
90–100	A	відмінно
85–89	B	добре
75–84	C	добре
64–74	D	задовільно
60–63	E	задовільно
35–59	FX	незадовільно
1–34	F	незадовільно

10. Політика використання ІІІ в межах навчальної дисципліни

Використання технологій генеративного ІІІ під час вивчення дисципліни регулюється чинним законодавством України та обов'язковим є дотримання «Політики використання штучного інтелекту у науково-технічній та інноваційній діяльності Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка».

ІІІ може використовуватися як допоміжний інструмент для пошуку та первинного структурування інформації, технічного оформлення бібліографії, перекладу, стилістичного редагування власного тексту, підготовки допоміжних схем і цифрових матеріалів.

Заборонено подання повністю або частково згенерованого ІІІ тексту як власного результату. Здобувач несе персональну відповідальність за точність фактів, бібліографічних посилань, атрибуції музейних предметів, даних про їх походження та інтерпретацію.

ІІІ не може вважатися самостійним джерелом інформації про музейний предмет. Відомості, отримані за допомогою ІІІ, повинні бути перевірені за первинними музейними, архівними або науковими джерелами.

У разі суттєвого залучення ІІІ здобувач зобов'язаний зазначити це у тексті або примітках із вказанням назви моделі та характеру виконаної нею операції.

11. Інструменти, обладнання та програмне забезпечення, використання яких передбачає навчальна дисципліна

мультимедійне обладнання – проєктор / мультимедійна дошка;
персональні комп'ютери / ноутбуки з доступом до інтернету;
платформа дистанційного навчання Moodle;
бібліографічні менеджери Zotero, Mendeley або аналогічні інструменти;
Microsoft PowerPoint, Canva або аналогічні засоби для презентацій та експозиційних концепцій;
засоби фотографування, сканування, OCR та базової обробки зображень;
цифрові музейні каталоги, електронні бібліотеки, архіви та відкриті колекції культурної спадщини.

12. Рекомендована література

Основна

1. Ambrose, T., & Paine, C. Museum Basics. 4th ed. Routledge, 2018.
2. Bennett, T. The Birth of the Museum: History, Theory, Politics. Routledge, 1995.
3. Black, G. Museums and the Challenge of Change: Old Institutions in a New World. 2nd ed. Routledge, 2022.
4. Cameron, F., & Kenderdine, S. (Eds.). Theorizing Digital Cultural Heritage: A Critical Discourse. MIT Press, 2007.
5. Harrison, R. Heritage: Critical Approaches. Routledge, 2013.
6. Hooper-Greenhill, E. Museums and the Interpretation of Visual Culture. Routledge, 2000.

7. Macdonald, S. (Ed.). A Companion to Museum Studies. Wiley-Blackwell, 2011.
8. Nora, P. (Ed.). Realms of Memory: Rethinking the French Past. 3 vols. Columbia University Press, 1996–1998.
9. Smith, L. Uses of Heritage. Routledge, 2006.
10. Vergo, P. (Ed.). The New Museology. Reaktion Books, 1989.
11. Маньковська Р. В. Музейництво в Україні. Київ: Інститут історії України НАН України.
12. Музеєзнавство: словник-довідник. Київ: Либідь.

Допоміжна

1. Dudley, S. H. (Ed.). Museum Objects: Experiencing the Properties of Things. Routledge, 2012.
2. Falk, J. H., & Dierking, L. D. The Museum Experience Revisited. Routledge, 2016.
3. Message, K. New Museums and the Making of Culture. Berg, 2006.
4. Silverman, L. H. The Social Work of Museums. Routledge, 2010.
5. Young, J. E. The Texture of Memory: Holocaust Memorials and Meaning. Yale University Press, 1993.
6. ICOM. ICOM Code of Ethics for Museums. 2017.
7. UNESCO. Convention Concerning the Protection of the World Cultural and Natural Heritage. 1972.
8. UNESCO. Convention on the Means of Prohibiting and Preventing the Illicit Import, Export and Transfer of Ownership of Cultural Property. 1970.
9. Бармак М. В. Облік музейних пам'яток та використання безкоштовних хмарних технологій Google для створення електронних каталогів фондів // Наукові записки «Замки Тернопілля». 2021. № 11. С. 238–240.
10. Кліш А., Васишин С. «Dziennik Urzędowy Kuratorium Okręgu Szkolnego Lwowskiego» як джерело вивчення шкільних музеїв Тернопільського воєводства. *Науковий вісник Ізмаїльського державного гуманітарного університету. Серія: Історичні науки*/ головний редактор Микола Ніколаєв. Ізмаїл: РВВ ІДГУ. 2026. Вип. 73. С. 158–169. DOI: [https://doi.org/10.31909/26168774.2026-\(73\)-14.158-169](https://doi.org/10.31909/26168774.2026-(73)-14.158-169)

13. Інформаційні інтернет-ресурси

1. Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка. Репозитарій університету.
2. Інститут історії України НАН України.
3. Національна бібліотека України імені В. І. Вернадського.
4. Україніка – електронна бібліотека НБУВ.
5. Український інститут національної пам'яті.
6. ICOM – International Council of Museums.
7. UNESCO – Culture and World Heritage.
8. Europeana – European digital cultural heritage platform.
9. Google Arts & Culture – цифрові колекції музеїв та культурних інституцій.

10. Digital Public Library of America.
11. Internet Archive – цифрові колекції та вебархів.
12. Smithsonian Open Access.
13. British Museum Collection Online

14. Перелік рекомендованих ресурсів

Здобувачі вищої освіти мають право на визнання результатів навчання, зданих шляхом неформальної та/або інформальної освіти. Результати визнаються за наявності сертифіката або звіту про самоосвіту за рішенням кафедри.

Академічна доброчесність та етика дослідника: використання відкритих освітніх ресурсів з академічного письма, цитування та дослідницької етики.

Музейна самоосвіта: участь у відкритих лекціях, кураторських екскурсіях, наукових семінарах, музейних конференціях та онлайн-заходах професійних музейних інституцій.

Цифрова музейна самоосвіта: робота з електронними каталогами, відкритими цифровими колекціями, віртуальними виставками та платформами цифрової культурної спадщини.

Практична самоосвіта: відвідування історичних, краєзнавчих, меморіальних та археологічних музеїв із підготовкою короткого критичного експозиційного аналізу.

15. Комунікація та етика взаємодії

Комунікація між викладачем і здобувачами освіти здійснюється під час занять, консультацій, через корпоративну електронну пошту, систему дистанційного навчання Moodle, а також через узгоджені месенджери для оперативних організаційних питань виключно у робочий час із 09:00 до 18:00.

Консультації проводяться згідно із затвердженим графіком або за попередньою домовленістю очно чи дистанційно. У разі відсутності на занятті з поважних причин здобувач повинен попередити викладача та відпрацювати пропущений матеріал у встановленому порядку.

Учасники освітнього процесу зобов'язані дотримуватися принципів взаємної поваги, академічної доброчесності, толерантності та професійної етики. Під час роботи з музейними предметами та культурною спадщиною особливо важливими є коректність атрибуції, повага до походження предмета, недопущення фальсифікації інформації та відповідальне використання зображень і цифрових копій.

Політика щодо дедлайнів та перескладання

Перескладання модулів і виконання пропущених завдань відбувається з дозволу деканату та/або за погодженням із викладачем за наявності поважних причин. У випадку виникнення конфліктних ситуацій слід керуватися нормами «Положення щодо врегулювання конфліктних ситуацій у Тернопільському національному педагогічному університеті імені Володимира Гнатюка».

Політика щодо академічної доброчесності

Обов'язково дотримуватися «Положення про академічну доброчесність та етику академічних взаємовідносин у Тернопільському національному педагогічному університеті імені Володимира Гнатюка».Списування, плагіат, фабрикація та фальсифікація музейної, історичної або бібліографічної інформації є неприпустимими.

Політика щодо відвідування

Відвідування занять є обов'язковим. За об'єктивних причин навчання може відбуватись в онлайн-форматі за погодженням із керівником курсу.